

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1427

*

25 maja 2025

*

Rok XXXV

Pokój mój daję wam

8.00 Czernica W int Róży NMP Nawiedzenia o zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę NMP, a dla zmarłych sióstr o niebo

10.00 Wojnowice +Stanisława(k), +Sylwester ANTAS, +Józefa(k) ANTAS

12.00 Czernica 1) +Roman, +Jan, +Janusz, +Eugenia WRONA i BARTOSZEK

2) W int. ks. Mariusza w 15 rocznicę święceń prezbiteratu (kapłańskich)

J 14, 23-29 * Duch Święty nauczy was wszystkiego

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój miłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem.

Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daję świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się nie lęka. Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie.

A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

W zażyłości Ostatniej Wieczerzy, Jezus udzielił swoim uczniom niektórych nauk w tonie pożegnania i ostatniego świadectwa, takich jak te zawarte w Ewangelii szóstej niedzieli Wielkanocy.

Przede wszystkim, Jezus odnosi się do głębokiej tajemnicy obecności Boga w duszy. W Starym Testamencie Pan stopniowo dał się poznać ludowi Izraela i obiecał pozostać wśród nich. Obecność ta miała szczególne znaczenie w Sancta sanctorum, najświętszym miejscu świątyni w Jerozolimie. Teraz Jezus ogłasza nową formę obecności w każdym człowieku, pod warunkiem, że kocha i zachowuje Jego słowa, aby stać się świątynią, w której mieszka Bóg, jak przypominał św. Paweł pierwszym chrześcijanom: „jesteśmy świątynią Boga żywego - według tego, co mówi Bóg: Zamieszkać z nimi i będę chodził wśród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem” (2 Kor 6,16).

Ta obecność Boga w duszy zawsze fascynowała świętych, którzy odczuwali potrzebę odpowiedzi na wielką miłość Boga do swoich stworzeń. Jak wyjaśnia św. 2

Josemaría, „Trójca zakochała się w człowieku wyniesionym do porządku łaski i uczynionym na Jej obraz i podobieństwo; odkupiła go z grzechu (...) i gorąco pragnie zamieszkiwać w naszej duszy”[1].

Czy jesteśmy świadomi tej głębokiej prawdy, tej obecności Boga w naszej duszy w stanie łaski? Czy potrafimy odpowiadać codziennie z wdzięcznością, gestami czułości i adoracji? Św. Augustyn doradzał: „W rzeczywistości Bóg nie jest daleko. To ty sam sprawiasz, że Bóg jest daleki albo bliski. Kochaj, a On się przybliży. Kochaj, a On zamieszka w tobie. Pan jest blisko. Niczym się nie przejmuj”[2].

Obecność Boga w duszy nie może być oddzielona od skutecznego działania Ducha Świętego. Dlatego Jezus odnosi się tutaj do Niego i nazywa Go Parakletem. Ten grecki termin dosłownie oznacza tego, który chodzi u boku, podczas gdy mówi, sugeruje i ostrzega. Dlatego może być tłumaczony jako „obrońca” i „pocieszyciel”. obrońca, ponieważ wstawia się przed Bożą sprawiedliwością, aby uzyskać przebaczenie naszych grzechów dzięki męce Jezusa; a także jako „pocieszyciel”, ponieważ łagodzi nasze cierpienia swoimi wskazówkami. W odniesieniu do tego fragmentu Ojcowie Kościoła wyjaśniają, że fizyczna nieobecność Jezusa przed naszymi oczami pozwala właśnie na to skuteczne działanie Jego Ducha w naszych sercach. Tam Paraklet „przypomni” nam słowa Jezusa, jak On sam ogłasza swoim uczniom, a jednocześnie ukaże nam, jak je kochać i naśladować, gdy „Duch prawdy niewidocznie umysł natchnie poznaniem rzeczy bożych”[3].

[1] Św. Josemaría, To Chrystus przechodzi, 84.

[2] Św. Augustyn, Kazanie 21.

[3] Didym, O Duchu Świętym, w Złoty łańcuch (łac. veritatis spiritus invisibiliter menti insinuat scientiam divinorum).

TELEFON ZAUFANIA PRO-LIFE

798 636 493

ŚR 19-21 / PT 10-12

www.pro-life/telefon

Drodzy Bracia i Siostry!

Cieszę się, że mogę powitać was na mojej pierwszej Audjencji Generalnej. Podejmuję cykl katechez jubileuszowych na temat „Jezus Chrystus naszą nadzieją”, rozpoczęty przez Papieża Franciszka.

Kontynuujemy dzisiaj rozważanie przypowieści Jezusa, które pomagają nam odnaleźć nadzieję, ponieważ pokazują, jak Bóg działa w dziejach. Dzisiaj chciałbym zatrzymać się nad pewną szczególną przypowieścią, ponieważ jest ona swego rodzaju wprowadzeniem do wszystkich przypowieści. Mam na myśli przypowieść o siewcy (por. Mt 13, 1-17). W pewnym sensie w tej opowieści możemy rozpoznać sposób komunikacji Jezusa, który może nas wiele nauczyć jak głosić Ewangelię dzisiaj.

Każda przypowieść opowiada historię zaczerpniętą z codziennego życia, ale chce nam powiedzieć coś więcej, odsyła nas do głębszego znaczenia. Przypowieść rodzi w nas pytania, zaprasza abyśmy nie poprzestawali na pozorach. W odpowiedzi na opowiedzianą historię lub dany mi obraz, mogę zadać sobie pytanie: gdzie odnajduję siebie w tej historii? Co ten obraz mówi dla mojego życia? Termin przypowieść pochodzi od greckiego czasownika *paraballein*, który oznacza rzucać przed siebie. Przypowieść rzuca przede mną słowo, które mnie prowokuje i pobudza do stawiania sobie pytań.

Przypowieść o siewcy mówi właśnie o dynamice słowa Bożego i skutkach, jakie ono wywołuje. Każde słowo Ewangelii jest bowiem jak ziarno zasiane w ziemi naszego życia. Jezus wielokrotnie używa obrazu ziarna, ale w różnych znaczeniach. W 13. rozdziale Ewangelii wg św. Mateusza przypowieść o siewcy otwiera serię innych, krótkich przypowieści, z których niektóre mówią właśnie o tym, co dzieje się w ziemi: o ziarnie i chwastach, o ziarnku gorczycy, o skarbie ukrytym w roli. Czym zatem jest ta ziemia? To nasze serce, ale także świat, wspólnota, Kościół. Słowo Boże bowiem, ożywia i porusza każdą rzeczywistość.

Na początku widzimy Jezusa wychodzącego z domu a wokół Niego gromadzi się wielki tłum (por. Mt 13, 1). Jego słowo fascynuje i intryguje. Oczywiście, że wśród ludzi zdarzają się różne sytuacje. Słowo Jezusa jest skierowane do wszystkich, ale w każdym działa w odmienny sposób. Ten kontekst pozwala nam lepiej zrozumieć znaczenie przypowieści.

Pewien siewca – dość oryginalny – wychodzi siał, ale nie przejmuje się zbyt tym, gdzie padnie ziarno. Rzuca ziarno nawet tam, gdzie jest mało prawdopodobne, aby przyniosło plon: na drogę, między kamienie, wśród cierni. To zachowanie zadziwia słuchaczy i skłania do pytania: dlaczego tak robi?

My jesteśmy przyzwyczajeni do kalkulowania rzeczy – i czasami jest to konieczne – ale to nie dotyczy miłości! Sposób, w jaki ten „rozrzutny” siewca rzuca ziarno, jest obrazem tego, jak Bóg nas miłuje. Owszem, to prawda, że los ziarna zależy również od sposobu, w jaki gleba je przyjmuje i sytuacji, w której się znajduje, ale, przede wszystkim, ta przypowieść Jezusa mówi nam, że Bóg sieje ziarno swojego słowa na wszystkich rodzajach gleby, to znaczy w każdą sytuację naszego życia: czasami jesteśmy bardziej powierzchowni i rozproszeni, czasami dajemy się ponieść entuzjazmowi, czasami jesteśmy przytłoczeni troskami życia, ale są też chwile, kiedy jesteśmy dysponowani i gościnni. Bóg jest ufny i ma nadzieję, że prędzej czy później ziarno wykiełkuje. Tak właśnie nas miłuje: nie czeka, aż staniemy się najlepszą glebą, zawsze hojnie daje nam swoje słowo. Może widząc, że On nam ufa, zrodzi się w nas pragnienie bycia lepszą glebą. To jest nadzieja, oparta na skale hojności i miłosierdzia Boga.

Opowiadając o tym, jak ziarno wydaje plon, Jezus mówi również o swoim życiu. Jezus jest Słowem, jest Ziarnem. A ziarno, aby przynieść plon, musi obumrzeć. Tak więc ta przypowieść mówi nam, że Bóg jest gotów „być rozrzutnym” dla nas, i że Jezus jest gotów umrzeć, aby przemienić nasze życie.

Przypomina mi się piękny obraz Van Gogha: Siewca o zachodzie słońca. Ten obraz przedstawiający siewcę w palącym słońcu mówi mi również o trudzie rolnika. I uderza mnie to, że Van Gogh ukazał za plecami siewcy już dojrzałe zboże. Wydaje mi się, że jest to właśnie obraz nadziei: w ten czy inny sposób ziarno przyniosło plon. Nie wiemy dokładnie jak, ale tak się stało. W centrum sceny nie znajduje się jednak siewca, który stoi z boku, lecz cały obraz jest zdominowany przez słońce, być może po to, aby przypomnieć nam, że to Bóg kieruje historią, nawet jeśli czasami wydaje się nieobecny lub odległy. To słońce ogrzewa grudy ziemi i sprawia, że ziarno dojrzewa.

Drodzy bracia i siostry, w jakiej sytuacji życiowej dociera dziś do nas słowo Boże? Prośmy Pana o łaskę, abyśmy zawsze przyjmowali to ziarno, którym jest Jego słowo. A jeśli zdamy sobie sprawę, że nie jesteśmy żyzną glebą, nie zniechęcajmy się, ale prośmy Go, aby jeszcze popracował nad nami, abyśmy stali się lepszą glebą.

1. Dzisiaj przeżywamy VI Niedzielę Wielkanocną. Od dziś do środy włącznie przypadają Dni modlitw o urodzaje. Z tej racji we wtorek i środę procesja błagalna na rozpoczęcie Mszy św. We wtorek formularz mszalny „Msza o uświęcenie pracy ludzkiej”, w środę „Msza za głodujących”.
 2. Kancelaria parafialna będzie czynna w tym tygodniu we wtorek 26 maja od 16.00 do 17.00.
 3. Nabożeństwa majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny odprawiamy codziennie przy kapliczkach i w kościele 30 minut przed Mszą św. Zapraszamy wszystkich do udziału w tych pięknych nabożeństwach.
 4. W piątek wystawienie Najświętszego Sakramentu po Mszy św. do godz. 19.00.
 5. W ostatnim tygodniu odprowadziliśmy do wieczności w naszej parafii:
+Franciszek MARCINÓW
 6. Przypominam, że spowiedź codziennie 20 minut przed każdą Mszą świętą (lub nabożeństwem, jeśli jest przed Mszą).
 7. Udzielenie sakramentu bierzmowania, przygotowującym się w naszej parafii, odbędzie się we wtorek 17 czerwca 2025 o godz. 18.00. Modlitwom parafian polecam przygotowujących się do przyjęcia tego sakramentu i szafarza, który go udzieli.
 8. Spotkanie dla przygotowujących się do sakramentu bierzmowania w piątek 30 maja br. o godz. 19.15 w kościele. Wcześniej zapraszam na indywidualną adorację Najświętszego Sakramentu, która jak zawsze po wieczornej Mszy św.
 9. Parafia składa serdeczne podziękowanie katechetce Marlenie Rybickiej oraz Agnieszce Gocoł za przygotowanie dzieci z naszej parafii do I Komunii i rocznicy I Komunii.
 10. W przyszlą niedzielę (1 czerwca) adoracja Najświętszego Sakramentu. Rozpoczęcie po Mszy o godz. 8.00, zakończenie pierwszym nabożeństwem czerwcowym ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, które rozpocznie się o godz. 11.40. Zmiana tajemnic Różańca Świętego po Mszy o godz. 12.00. W trakcie Mszy św. o godz. 12.00 odbędzie się procesja na pamiątkę drogi, którą Jezus odbył z uczniami na Górę Wniebowstąpienia.
 11. Trwa zbiórka podpisów pod obywatelskim projektem "Ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy - Prawo oświatowe" wprowadzającej obowiązkowy wybór lekcji religii lub etyki. To wyjątkowa okazja, by wspólnie zadbać o religijne i etyczne wychowanie dzieci i młodzieży w Polsce. Wszystkie niezbędne informacje oraz dokumenty dostępne są na stronie wartoscidlaprzyszlosci.pl Możliwość złożenia podpisu w zakrystii.
 12. Dekretem z dnia 19 maja br. Ksiądz Arcybiskup Metropolita odwołał z dniem 1 czerwca br. ks. dr. Mariusza Szypę z zadań administratora parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy jednocześnie ustanawiając proboszczem tejże parafii. Liturgiczne wprowadzenie nowo mianowanego proboszcza odbędzie się 8 czerwca br. podczas Mszy świętej o godz. 12.00. W imieniu Arcybiskupa na urząd i do wspólnoty parafialnej nowego proboszcza wprowadzi dziekan dekanatu Jelcz-Laskowice.
 13. Dziękujemy za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii, zarówno na tacę, jak i poprzez przelewy bankowe.
- Wszystkim parafianom życzymy błogosławionej niedzieli i obfitości Bożych łask!

Kalendarz liturgiczny

26 maja — 1 czerwca

21 tydzień roku 2025

26 V pon.	św. Filipa Neri, prezbitera – wspomnienie - Dzień modlitw o urodzaje Dz 16, 11-15; Ps 149, 1b-2. 3-4. 5-6a i 9b (R.: por. 4a); Por. J 15, 26b. 27a; J 15, 26 – 16, 4a; 7.00 Wojnowice +Zofia WINNIK oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
27 V wt.	Wtorek 6. tygodnia Wielkanocy - Dzień modlitw o urodzaje Dz 16, 22-34; Ps 138 (137), 1b-2a. 2b-3. 7e-8 (R.: por. 7e); Por. J 16, 7. 13; J 16, 5-11; 16.00 Czernica W 60. rocz. sakramentu małżeństwa Czesławy i Jerzego HAJEC oraz w 80 r. ur. Czesławy HAJEC 18.00 Czernica W int. Anieli WLAZŁO o łaskę zdrowia i potrzebne łaski dla brata Aleksandra i całej rodziny
28 V śr.	Środa 6. tygodnia Wielkanocy - Dzień modlitw o urodzaje Dz 17, 15. 22 – 18, 1; Ps 148, 1b-2. 11-12. 13-14c; J 14, 16; J 16, 12-15; 17.30 Wojnowice +Leokadia i +Borys ŻEDZIK
29 V czw.	św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy - wspomnienie Dz 18, 1-8; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a); Por. J 14, 18; J 16, 16-20; 7.00 Czernica +Adolf SKRĘTKOWICZ o miłosierdzie Boże i łaskę nieba od sąsiadów z bloku nr 6
30 V pt.	Piątek 6. tygodnia Wielkanocy Dz 18, 9-18; Ps 47 (46), 2-3. 4-5. 6-7 (R.: por. 8a); Por. Łk 24, 46b. 26b; J 16, 20-23a; 17.30 Czernica ++Rodzice Stefania i Józef(m), mąż +Zdzisław, ++ z rodz. GLAC i SALWACH
31 V sob.	Święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny So 3, 14-17; Rz 12, 9-16b; Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6 (R.: por. 6b); Por. Łk 1, 45; Łk 1, 39-56; 17.00 Czernica + ojciec Władysław(m), +brat Władysław(m), +Wiera STRUGAŁA, +Małgorzata i +Stefan RUTKOWSCY
1 VI niedz.	Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego Dz 1, 1-11; Ps 47 (46), 2-3. 6-7. 8-9 (R.: por. 6); Hbr 9, 24-28; 10, 19-23; Mt 28, 19a. 20b; Łk 24, 46-53 8.00 Czernica +Władysława(k) MICHALSKA, +Kazimiera(k) OŚKIEWICZ 10.00 Wojnowice +Zofia i Kazimierz SOBOLEWSCY, +Genowefa FILIPCZAK, +Helena BLONKOWSKA, +Henryka(k) ZYCHLA, +Blanka i +Ryszard WYSZYŃSCY 12.00 Czernica +Jan MAJCHROWICZ /3 r. śm./

Leo P.P. XIV